

ஏந்தும் கரங்களுக்கு An additional

ஆகஸ்ட் முதல் திசைதி
உங்களை அடையவேண்டியது
இப்போது தான்
மூலக் கலவரங்களால்
மனமுடைந்து --
எண்ணங்கள் சோர்ந்து... --
இருட்டறையில் இருந்து ---
இப்போதாவது
இதை தரமுடிந்ததே
உள்ளே --
ஏந்தும் கரங்களுக்காக
நாம்
எழுதியுள்ளவை
இங்கே ஒரே இலங்கை
என்ற எண்ணத்தில்தான்
தமிழ், சிங்கள
முதலாளித்துவ அடிவரையினால்
கரையில வாதிகள்
ஆட்சி நாடகம் நடாக்கி
இனவாதத்தை
வேலன்ற வைத்தது மல்லாமல்
தூக்கிய இலங்கையை
ஆதரிப்பவர்கள்
தமிழினத்தின் வீரோதிகள்
என்ற
ஈதி வரசுகங்களையும்

(தொடர்ச்சி மறுபக்கம்)

தோற்றுவித்துள்ளனரே
எமக்கு இது
வேதனையைத் தந்தாலும்
அக்கறையுடன் படிக்கின்றோம்
இனக்கலவரங்களில்
இறந்துபோனவர்களின்
சிவப்பு இரத்தங்களுக்கு
எம்
வணக்கங்கள்
வெலிக்கடையிலிலுள்ளே
கோரக்கொலைக்குள்ளான
எம்மவர்களின்
சாவைப்போல
இன்னொருவருக்கு
இனிமேல் நிகழாது.
கண்ணீரோடுதான் இதை
எழுதுகின்றோம்
தம்முடலைத்தீக்குளிக்கும்
அளவிற்கு
தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய
நேசமுள்ள அந்த
நெஞ்சங்களையும்...
தம்முயிரையும்
தம்மக்களின் உயர்கல்வியையும்

காக்க
அங்கேயே
தங்கியுள்ள
தலைவர்களையும்
நிறுத்துப்பார்க்கின்றோம்
நினைத்தும் பார்க்கின்றோம்
உள்ளே --
சஞ்சீவன் பக்கங்களில்
சாட்டப்படுபவர்கள்
இப்போது
வேதனைமுகத்தோடு
வடக்கில் தான் நிற்பார்கள்
அவர்களையும்
அனுதாபத்தோடு நோக்குவோம்
இப்போது
எம் பிரச்சனைகள் வேறு
இளைஞர்களின் சிந்தனைகள்
வேறு
எல்லாவற்றுக்கும்
மதிப்பளிப்போம்
போலிகள் தள்ளப்படுகின்றன
புதியவைகள் தோன்றுகின்றன
எங்கும்
ஓர் புதிய ஓவி

நாளுக்குநாள் மாறும் நவநாகரீக பிடவைத்
தினாசகளுக்கு விஜயஞ் செய்யுங்கள்

★ சிந்தெட்டிக் பிடவைகள்

★ நெடிமேட் உடுப்புகள்

★ வர்ணக் குடைகள்

அனைத்திற்கும்

றுஞ்சனாஸ்

போன்: 24015

17, 18, 18A, நவீன சந்தை - யாழ்ப்பாணம்.

மாற்று

காலாண்டிதழ்

மே - ஓகஸ்ட் 1983

பிறப்பு - 1

கலையெல்லாம்
விடையோதும்
விளம்பரமாய் ஆகாமல்
மலையோலவுள்ள
மக்களிடர்
நீக்க
உதவவேண்டும்

முகவரி :

நாவலடி ஒழுங்கை,
திருநெல்வேலி மேற்கு,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

ஏந்தும் கரங்களுக்கு ...!

மாற்று! மாற்று!
இது எங்கள் கட்டளையல்ல.
கட்டளைகள் இடுவதற்கு
நாங்கள் எசமானர்களும் அல்ல...
மாற்றப்பட வேண்டியவர்கள்..
மாற்றப்பட வேண்டியவைகள்
இந்த
மாநிலத்தில் ஏராளம்! ஏராளம்!
எமது தேசியப்பார்வையில்..
“தேர்தல்” துறையில் தான்
நாங்கள் முன்னேறியுள்ளோம்
குறுகிய காலத்தில்
நாலைந்து தடவைகள்
புள்ளடிகள் போட்டு போட்டு
ஏமாளிகளாகவே உள்ளோம்
என
உலகிற்கு காட்டியுள்ளோம் ..
அமெரிக்க முதலைகளின்
முதுகில் ஏறி
வாழ்க்கை ஏரியை கடக்க
எமக்கு நிர்ப்பந்தங்கள்
ஆதலினால் அழிவும் நிச்சயந்தான் ..
புதிய பாராளுமன்றம்
நவீன வசதிகளைக் கொண்டுள்ளதால்
இனவாத விருட்சத்தை - இங்கு
சேருன்ற வைக்க - மேலும்
நவீன யுக்திகள் - அங்கே
ஆராயப்படலாம்
இருபக்க “ஆராய்ச்சியாளர்களும்”
அடிக்கடி அங்கு கூடிக்கதைப்பதால் .
உயர்ந்த மலைநாட்டில்
உடல்தேய உழைப்பவர்களின்
வாழ்க்கைத்தரம்தான்
கடல் மட்டத்திற்கு கீழே ..
மலைகளுக்கு மேலாக
தங்களை
வளர்த்துக்கொண்ட
தொழிற்சங்க தலைவர்கள்
மேலேயே சுற்றித்திரிகின்றார்கள்

(தொடர்ச்சி 11 ம் பக்கம்)

உண்மை நிகழ்ச்சிகளை யதார்த்தமாக - எழுத்தில் வடிப்பதுதான் உயர்ந்த இலக்கியங்கள் என்பார்கள். இதை எவ்வாறு அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டார்களோ தெரியாது! நம் எழுத்தாளர்களில் விற்பனைப் பிரதிகளாய் "இளைப்பாறிய" அரசாங்க அதிகாரிகள் எல்லாம் தங்கள் அனுபவங்களை எண்ணமாய் எழுதுகிறார்கள். ஒரு சிலருக்கு உடல் இனிக்கும் அனுபவங்கள். மற்றவருக்கு நா இனிக்கும் அனுபவங்கள் தேவை இதை "உண்மை" அனுபவங்கள் நிச்சயம் மறக்கமுடியாதுதான். கட்டாயம் எழுத்தில் வரத்தான் வேண்டும்(?)

முன்னைய ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவில் "ஒதுங்கிப்" போயிருந்த வரான ஈழத்து (முதல்) தரமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் இப்போது ஏரிக்கரையில் போய் ஒதுங்கியுள்ளதாக தெரிகிறது. வாரா வாரம் வரும் பாராட்டுகள் ஏராளமாக "தமிழகத்தில்" சக்கை போடுகின்றதாம். இவரது நூலொன்று இவரது நாளாந்த சிந்தனைகள் எப்படிக் கிடைக்கும். இந்தியாவுக்கு பணம் கொண்டு போகவேண்டும். யூ.என் - பிக்கு தேர்தல் போஸ்டர்கள். அடித்துக் கொடுத்த பணம் குவிக்க வேண்டும் மற்றப்பக்கமாக இவரது படைப்புகளை நோக்கினால், புரட்சிவாத இளைஞர்களை சந்தித்து உதவி செய்தது மனைவியோடு பெண்விடுதலை பற்றி விவாதிப்பது. இதெல்லாம் எப்படி யதார்த்தமாகும் (?) வீட்டில் வசம் மூடியாய் இருக்க.

போதைப்பொருள் கடத்தல். அதன் பாலனை ஆகியவற்றை தடுப்பது எப்படி என்பதை நம் நாட்டில் ஆராய்வதற்காக அமெரிக்க போதை வஸ்து நிபுணர்களின் உதவியை நாடப்போகின்றதாம் எமது அரசாங்கம். இது ஒரு வாடுவிச் செய்தி. எங்கேயோ ஒரு பத்திரிகையில் படித்த ஒரு செய்தி ஞாபகத்திற்கு வருகிறது இப்போ. .. அமெரிக்காவில் எழுபது சதவிகிதமான இளைஞர்களும் யுவதிகளும் போதைவஸ்துக்கு அடிமைகளாக இருக்கின்றார்கள்" ஒமோம் அனுபவம் "பெரிது" தானே ஆகட்டும் பார்ப்போம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அண்மையில் அரசாங்கத் திணைக்களமொன்றின் உத்தியோகத்தர்களுக்கான பயிற்சி வகுப்பொன்று நடைபெற்றதாம். அதில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய உயர் அதிகாரி ஒருவர் எழுந்து நின்று ஆவேசமாகப் பேசினார். "நீங்கள் உங்கள் கடமைகளை சரியாய் செய்யிறதில்லையென்று எங்களுக்கு பல முறைப்பாடுகள் கிடைத்திருக்கு. எதிர்க்கட்சித்தலைவர் கௌரவ.. சர்க்குட உங்களில் நம்பிக்கையில்லாமல் போய்விட்டது" உடனே அங்கிருந்த ஒருவர் எழுந்து "எங்களுக்கும் அவையில் நம்பிக்கையில்லாமல்தான் போச்சு" என்றார்.

தினகரனின் வாரப்பதிப்பில், "அறு (வை) வடையில் எத்தனையோ பேரை எஸ்தி அறை கூறி அழைத்தார். கொழுவிப்பார்க்க, ஒருவரும் கவனிக்கவேயில்லை. கால்கள் இரண்டும் இல்லாத தோட்டத்து காவல்க்காரன் உள்ளேயிருந்து சத்தம் போடுவானாம் ..இதோ வருகிறேன் இதோ வருகிறேன்!,, என்று இது மாங்காய் பறிக்கப்போகும் பையன்களுக்கு தெரியாது. எஸ்தியும் இலக்கிய தோட்டத்திற்கு வேலையில் நிற்கும் (உள்ளே அல்ல) நொண்டிக் காவல்காரன் என்பது சிலருக்குத் தான் தெரியும். அவரை வெளியே அழைக்கிறார்களாம். ஐயா எஸ்தியாரே தமிழகத்து இறக்குமதிப் புத்தகங்கள் என்று இலக்கிய உலகில் உள்ளவர்கள் குறிப்பிடுவது எவையென்று தெரியுமா? யேசுராசா கைகளில் சுமந்தவண்ணம் (நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல) திரியும் புத்தகங்கள் எவையென்று நீங்கள் அறிவீர்களா? ஒகோ நீங்கள்தான் 'வெளியே' நிற்பவராய்ச்சே இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியுமா? சத்தம் மாத்திரமே போடும் காவல்காரன் நொண்டி என ஒரு நாள் அறிந்த பையன்களும் சத்தமிட்டார்களாம் ,,என்னய்யா இதோ வாறன் இதோ வாறன் என்கிறாய் வெளியே வந்துதான் பாரேன் பார்ப்பம்.

எழுத்தாளர் கே. டானியலின் 'கோவிந்தன்' என்ற நாவல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் யாழ்நகரில் நடைபெற்றது. வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தியவர் ஒரு கருத்தை (சிறியதொரு) துணிச்சலோடுதான் கூறினார், இதில் கையாளப்பட்ட சாதிப்பிரச்சனையை விட இப்போ தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள அரசபயங்கரவாதம், தேசிய இனப்பிரச்சனை ஆகியவை எரியும் பிரச்சனைகளாக உள்ளன. ஆகவே இக்கால இளைஞர்கள் மத்தியில் 'கோவிந்தன்' ஒரு வேண்டாதவன் ஆகிவிடுவான் என்று கே. டானியல் அவர்களைப் பொறுத்தளவில் அவருடைய தனிக்கருத்து ஒன்று (மற்றைய எழுத்தாளர்களுடையது அல்ல) "தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைதான் என்னை எழுதத்தூண்டுகின்றது. நான் அவர்களோடு வாழ்ந்தவன் அவர்கள் பிரச்சனைகளை அனுபவ பூர்வமாக அறிந்தவன். ஆகவே தேசிய இனப்பிரச்சனை அரசபயங்கரவாதம் இவைகளைப்பற்றி வேறு யாராவது எழுதட்டுமே நான் ஏன் அவைகளைப்பற்றி எழுதவேண்டும் என்பது அவரது கருத்து ஓரளவு நியாயமானதாக இருந்தாலும் கந்தர்மட சம்பவத்திற்குப்பின் நாம் ஒன்றை அவதானிக்க வேண்டும் ஏனெனில் அங்கு அரசபயங்கரவாதத்தினால் கூடுதலாகப் பாதிப்படைந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களே. ஆகவே அதுவும் ஏழை மக்கள்.

எங்கடயெல்லாம் கொழும்புச் சஞ்சிகைகள் எங்களுக்கு கொழும்பு தான் தெரியும் என்ன பேப்பரில் கவர் போடுவது என்ன பேப்பரில் அச்சிடுவது பச்சையில் படம் போடுவது. இதெல்லாம்தான் எங்களுக்குப் புரியும். உங்கடயெல்லாம் யாழ் சிற்றேடுகள் யாழ்ப்பாணத்தில ஆமி காரன் துவக்கை நீட்டியபடி நிற்கிறான். வீடெல்லாம் கொழுத்திரான் இதெல்லாம் கொழும்பில இல்லைத்தானே' ஆகவே நீங்கள்தான் இதெல்லாம் எழுதிப் பிரசுரிக்க வேணும். ஆமிக்காரனைப் பார்த்து நான்கூட பயந்திட்டன் நீங்கள் பயப்பிடாமல் இதை எழுத வேணும்.

மாற்று

இரண்டு பக்கங்கள்

சஞ்சிவனின்

சிறுகதை

இருதளங்கள்

இருகுரல்கள்

ஒருஇசைவு யோ. சா. கந்தசாமி

நீ எங்கே போகின்றாய்.....?

இங்கே இல்லாமல் எங்கே

எங்கே என்றால் .. ?

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அவசியமா?

ஆம் நிச்சயமாக! எனக்காக அல்ல உனக்காக
எனக்காகவா..... ?

ஆம் உனக்காகவேதான்!

எனக்காக என்ன இருக்கிறது?

நிறைய இருக்கிறது. பதிலைச் சொல்!

பதில்! கேள்விகளே என்னிடம் உண்டு. பதில்கள்
இல்லையே!

பதில்கள் இல்லாத உனக்கு பயணமா? சிந்தி
சிந்தி பதில்கள் இறகை விரிக்கும்

சிந்திக்கவா ? எதைப்பற்றி சிந்தனைகள் எதை
யாவது செய்யுமா

செய்து இருக்கின்றது. மானிட சரித்திரத்தைப் பார்
மானிட சரித்திரமா .. ?

ஆம், மானிட சரித்திரம். வர்க்கப் போராட்டத்
தின் சரித்திரம். அதையே பார்.

எனக்கு எதற்கு அவையெல்லாம் என்னைப் போக
விடு.

எங்கே போகப் போகின்றாய்?

மீண்டும் கேள்வியா?

ஆம்கேள்விதான்

எங்கேயோ எந்தெந்த ஜனத்தில் எவையோ அங்
கங்கே நான் போகின்றேன்

'நீ அந்நியமாகிப் போனவன். அப்பாவீ! முட்
டாள்!

ஆம்! நான் அந்நியமாகிப் போனவன்தான். என்
லில் இருந்து .....சமூகத்தில் இருந்து .....

நண்பனே நில்! நீ இனி ஓர் அடியாவது நகரக்
கூடாது. உன்னை நான் போக விடமாட்டேன்

ஓ - நீ யார்? என்னையென்றி தடுக்கின்றாய்! உனக்
கும் எனக்கும் என்ன உறவு?

உறவு உண்டு

உறவா ...? அசிங்கமான உறவுகள், அலுத்து
விட்ட உறவுகள். என்னைப் போகவிடு.

தோழனே என்னைப்பார்! தோல்விகளையும் துயரங்
களையும் சுமந்து சிவந்து போயிருக்கும் என் கண்க
ளைப்பார்! உன்னைப் போல் நானும் ஒருவன். ஆன
லும் நான் கோழையில்லை. நான் கம்யூனிஸ்ட்

கம்யூனிஸ்டா ... ? அம்மா, அப்பா, மாமன்
மச்சான் இந்த உறவு வரிசைகளில் இதுவும் ஒன்று?

இல்லை அந்த உறவுகள் இல்லை இல்லாளை
வேண்டா இல்லாளும் ஈன்றெடுத்த தாயும்.....

அந்த உறவுகள் இல்லையிது

அப்படியானால் இது என்ன உறவு?

இது புது உறவு! புனிதமான உறவு! புரையோடிப்
போன சமூகங்களில் புழுங்கி நாற்றமெடுக்கும்

அசிங்கங்களுக்கு மத்தியில் அக்கிரமங்களை எரிக்க
ஜீவாளிக்கும் அற்புதமான உறவு

எனக்கு விளங்கவில்லையே

அப்படியானால் உனக்கு என்ன விளங்கும்.

என்னை வெறுக்க எனக்கு விளங்கும்! இந்த உல
கில் இருப்பவைகளை எனக்கு வெறுக்க விளங்கும்!

உன்னை உலகை ஏன் நீ வெறுக்க வேண்டும்.
ஏன் நான் வெறுக்கக் கூடாது?

ஏனா ....? இந்த உலகைப் பார்! இங்கே உலாவும்
மனிதர்களைப் பார்! இவர்கள் உன்றேசத்திற்கு உரி
யவர்கள் இல்லையா?

மனிதர்கள் இவர்களையா நான் நேசிக்க?

ஆம்! அவர்களைத்தான் நேசி!

ஐயோ பாவம்!

யார் பாவம்?

நீ தான் பாவம்

ஏன்..... ?

எந்த மனிதர்களிடமிருந்து நான் விடுதலை தேடு
கின்றேனோ அந்த மனிதர்களையன்றோ நீ நேசிக்கச்
சொல்கிறாய்

அதற்காகவா நான் பாவம்?

மாற்று

இல்லை

பின் எதற்காக?

எந்த மனிதர்களை நேசிக்கும்படி நீ என்னிடம் சொல்கின்றாயோ அந்த மனிதர்களிடமிருந்து பிரிவைத் தேடி என்னைப் போல் நீயும் நாளை பயணம் தொடங்குவாயே அதற்காக

ஏன் நீ அப்படிச் சொல்கிறாய்..?

நீ நல்லவன் போல் இருக்கின்றாய் நல்லவர்களுக்கெல்லாம் விரக்திதான் முடிவு என்கிறாயா?

விரக்தி.. அப்படிச் சொல்லாதே. இது ஒரு புதிய தேடல்! புதிய பயணம்!

இல்லை! நான் அப்படித்தான் சொல்வேன் எப்படி?

உன்னால் சொல்லப்படுபவை விரக்தி அல்லது விசமத்தனம்

நான் விசமத்தனம் கொண்டவன் என்கிறாயா?

இல்லை! நீ அப்படி இல்லை! நீ ஒரு விரக்தி

இப்பொழுது சொன்னாயே.....?

அது உன்னையல்ல!

பின் யாரை?

உன்னைப் போன்று நடிப்பவர்களை!

என்னைப் போன்று நடிப்பவர்களா.....?

ஆம்! உன்னைப் போன்று நடிப்பவர்கள்!

அவர்கள் ஏன் நடிக்க வேண்டும்?

லாபத்திற்காக!

லாபமா...? என்ன லாபம்?

வர்க்கலாபம்!

வர்க்கலாபம்? அது என்ன? அது எங்கே இருக்கின்றது?

மனிதர்களுக்கிடையில் இருக்கிறது!

மனிதர்கள்...! அவர்களுக்கு இடையில் வர்க்கம்..

இது என்ன புதுக்கதை!

இல்லையிது பழைய கதை!

பழையதா...? எவ்வளவு பழமையானது?

பல இலட்சக்கணக்கான வருடம் பழமையானது!

எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லையே!

நீ தெரிந்து கொள்ள முயலவில்லை!

இதையெல்லாம் தெரிவதால் என்ன பயன்

பயன்... இவைகளைத் தெரிந்திருந்தால் மனிதர்களை நேசித்திருப்பாய் எந்த ஜனத்தில் எதோ அதைத் தேடிப் போகாது மனிதரைத் தேடிப் போயிருப்பாய்.

மனிதர்கள்... திரும்பத் திரும்ப மனிதர்கள்

நான் அவர்களை வெறுக்கின்றேன்.

எவர்களை வெறுக்கின்றாய்

மனிதர்களைத் தான்

எந்த மனிதர்களை?

இங்கே உள்ளவர்களைத்தான்?

இங்கே உள்ளவர்கள் என்றால்.....!

.....?

பதில் எங்கே? ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா இந்தியா, சீனா, இங்கெல்லாம் மனிதர்கள் இருக்கின்றார்களே அவர்களுையெல்லாம் நீ வெறுக்கின்றாயா? அவர்களை எனக்குத் தெரியாது

மனிதர்களை எல்லாம் வெறுப்பதாய்ச் சொன்னாயே

அது... -- அது... -- அது... --

அது அதுவென்றால் எது? யாரை நீ வெறுக்கின்றாய் என்னுடன் இருந்தவர்களை, எனக்குத் தெரிந்தவர்களை

உன்னுடன் இருந்தவர்கள் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் யார் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்!

தெளிவாக... தெளிவு... அண்ணை, தந்தை அண்ணன், தங்கை, மாமன், மச்சான், உற்றம் சுற்றம் அவர்கள் அவர்களைத்தான் வெறுக்கின்றேன். சத்தியமாகச் சொல்கின்றேன் நான் அவர்களுையே வெறுக்கின்றேன்.

ஓ... என தோழனே இப்பொழுது வேறு ஓட்டத்தில் இருந்து ஆரம்பிப்போம்.

எதனை

நம் உரையாடலை!

காரணம்?

காரணத்தைப் போகப் போகப் புரிவாய்

எதனை உரையாட

உன்னைப் பற்றி

என்னைப் பற்றி --...

ஆம் உன்னைப் பற்றித்தான்? நீ யார்

நான்... நான் ஒரு மனிதன்

நீ மனிதன் என்பதை நான் அறிவேன். உன்னுடைய பெயர்

என்னுடைய பெயர்... உனக்கு எப்படி வேண்

டுமோ அப்படியே வைத்துக் கொள்

தோழன் என்றே கூப்பிடவா

தாராளமாக!

தோழனே உன் தந்தை யார்?

எனது தந்தையாக நான் யாரைச் சொல்ல

உனக்குத் தந்தையாக ஒருவர் இருந்திருப்பாரே அவரைச் சொல்

எனக்கு எவர் தந்தையாக இருந்திருப்பார்... எனக்குத் தெரியாது

மாற்று

என்ன உளறுகின்றாய்?

உளறவில்லை உண்மையைச் சொல்கின்றேன்!

எது உண்மை!

என்னுடைய தந்தையாரென்று எனக்குத் தெரியாது உண்மை!

உன்னுடைய பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்தில் அது குறிப்பிடப்பட்டிருக்குமே!

ஓ .... அவரா! அவரை எனக்குத் தெரியும்.

அவருடைய பெயரைச் சொல்!

அவருடைய பெயர் .... அவர் ஒரு அதிகாரி. ஏசுப் பட்ட சொத்துக்களின் அதிபதி!

பெயரைக் கேட்டால் பதவியை அந்தஸ்தைச் சொல்கின்றாயே ... !

அவ்வளவே போதும்!

உனது தாயார் ?

அந்த அதிகாரியின் மனைவி என்று சொல்லப்படுபவள் உன்னுடைய பதில்கள் ஏன் ஒரு விதமாக அமைகின்றன?

ஒருவிதமானவைகளைப் பற்றி ஒருவிதமாகத்தானே பதில் சொல்லமுடியும்!

என் இனிய தோழனே! நீ ஏன் குதர்க்கமான பதில்களைக் கூறிக்கொண்டே இருக்கின்றாய்?

குதர்க்கமா ? என்னிடமா ... ? இல்லை! குழப்பமானவைகளைப்பற்றித்தான் சொல்கின்றேன் எது குழப்பம்?

மனிதர்கள்!

மீண்டும் மனித தூஷிப்பா?

இல்லை! ஒரு திருத்தம், எனது உற்றம் சுற்றமாய் இருந்த மனிதர்களைத் தூஷிக்கின்றேன்

வெறுக்கின்றேன், வெறுக்கின்றேன் என்கிறாயே வெறுப்புக்கான காரணங்கள் தான் என்ன?

காரணம் ஆயிரம் உண்டு! ஆயிரத்திற்கு மேலும் உண்டு

அவை உனது சொந்த விவகாரமா?

சொந்தங்களிலேயே சலித்துப் போன எனக்கு விவகாரங்களில் சொந்தமேது?

அப்படியானால் அவைகளை எனக்குச் சொல்வாயா?

சொல்வது அவசியமா?

சொல்வதில் உனக்கு ஆட்சேபனை இல்லையானால் .... ?

சொல்லவா ... ?

ஆம் சொல்லு

சகித்துக் கொள்வாயா?

சொல்லிப் பார் ... ..?

உன்னை என்னவென்று நான் அழைப்பது?

தோழன் என்றே அழை!

தோழன் ... ..!

ஆம் தோழன் என்று!

தோழனே என்னைப் பார்! இருப்பதெட்டுவது நிரம்பிய இளைஞன் நான். உருண்டு திரண்ட அழகான எனது உடல், உழைப்பால் வியர்வை கண்டது இல்லை. சும்பிப் போயிருக்கும் உனது உடல், பரட்டைக் காடாய் இருக்கும் உனது கேசம் இவைகள் போன்று இல்லாது ஒரு அழகு ஜொலிப்பு என்னிடம் இருப்பதாக நீ எண்ணுவாயா? அது வெளியே தான். எனக்குள்ளே - எனது மனதுகளில் எத்தனையோ கொதிப்புக்கள். குரூரமான குழப்பங்கள் இந்தக் குழப்பங்கள் கொதிப்புக்கள் இவைகளிடம் இருந்து விடுதலையைத் தேடித்தான் நான் எங்கே என்று தெரியாத எங்கோ போய்க் கொண்டிருந்தேன். நான் ஏன் இப்படி ஆனேன்? அதிகாரத்திற்கு அதிகாரம், ஆஸ்திக்கு ஆஸ்தி! இத்தனைக்கும் சொந்தமான சீமானின் பிள்ளை என்றே நான் சொல்லப்பட்டேன். உடுப்பதற்கு இல்லையே என்ற பிரச்சனை எனக்கில்லை. எதை உடுப்பது என்பது தான் எங்களுக்குப் பிரச்சனை. சாப்பிட இல்லையென்ற கவலை எமக்கு இல்லை சாப்பிட முடியவில்லையே என்பதுதான் எங்கள் கவலை. காதல்! அது கூட எங்களுக்குப் பிரச்சனை இல்லை. ஒவ்வொரு மதுக்கிண்ணத்திற்கும் ஒவ்வொரு காதலிகள். காலைப் பயணத்திற்கு ஒரு காதலியானால் மாலை உலாவிற்ரு ஒரு காதலி இவை எங்களுக்குள் சர்வ சாதாரணம். ஆனால் நான் தேடியதெல்லாம் இதை யல்ல! நாடியதெல்லாம் இவைகளை அல்ல; அன்பு நிறைந்த ஒரு வாழ்க்கை. பண்பு கொண்ட ஒரு வாழ்க்கை. அமைதியும், அடக்கமுமான ஒரு வாழ்க்கை. அர்த்தமுள்ள ஒரு வாழ்க்கை. அதைத்தான் நான் தேடினேன். அதையே திரும்பத்திரும்பத் தேடினேன். அம்மாவிடம் தேடினேன். அப்பாவிடம் தேடினேன். அண்ணனிடம் தேடினேன். தங்கையிடம் தேடினேன். எங்கும் அராஜகம் மனித ஒழுங்கினங்கள். நம்பிக்கை இழந்தேன். மனிதன் என்று சொல்லவேட்கப்பட்டேன். கடமை, கண்ணியம், சுறுபுடமை, தானம், அன்பு, சத்தியம் என்றெல்லாம் பாடசாலைகளில் எனக்கு சொல்லித் தரப்பட்டன. இந்த வாக்கியங்கள் எல்லாம் என்னிடம் வந்தடைந்த போது வாழ்க்கையின் அர்த்தங்கள் புரிந்ததாக நான் ஆர்ப்பரித்தேன். ஆனால் என் பாடசாலைச் சுவர்களுக்கு வெளியே இவைகளுக்கு ஆதாரங்கள் இல்லை இங்கே உறவுகள் எல்லாம் போலியானவை. சொற்களின் அர்த்தங்கள் கூட செத்துத்தான் இருக்கின்றன அன்னை என்ற சொல்லுக்குரிய புனிதம் இங்கே இல்லை. தந்தை என்ற சொல்லுக்கு இங்கே தார்ப்பரியம் தெரியாது. எல்லாம் சோடிக்கப்பட்ட அழகான சடங்கள். எல்லாம் ஒன்றுதான். ஒரே அச்சில் வார்த்தவை, யாவுமே இயந்திரம், வாழ்வே இயந்திரமாய். குடு சுரணையற்ற வாழ்க்கை, கேவலமான

வாழ்க்கை, அர்த்தங்கள் புரியாத வெறும் ஆர்ப்பாட்டமான வாழ்க்கை, அசிங்கமான வாழ்க்கை, அருவருப்பான மனிதர்கள் அண்ணனுக்கு முன்னாலேயே காதுலனை மாற்றி மாற்றி கொஞ்சிக் குலாவும் தங்கை, அங்கிள் என்று நாங்கள் அழைக்க அம்மாவோ அவனுடன் படுக்கையில். அந்த அங்கிள்-அவனின் அன்சி, அரை நிர்வாண நிலையில் அப்பாவின் அனைப்பிற்குள் அவளுக்குத் தேவையானது எல்லாம் விஸ்கியும், விரண்டியும்- பிள்ளைகளின் சீத்துவம்தான் என்ன? லயிப்பு இருக்குமாலு உடன் பிறப்புகள் கூட உடலுறவு கொள்ளத் துணியும், பரி நிர்வாண முற்ற நிலை.

கும்பிப் போன தேகம் கொண்ட தோழனே! பரட்டைக் காடாய் தேசம் கொண்ட தோழனே! இப்பொழுது சொல்லி எங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஏதும் அர்த்தம் உண்டா? எங்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு ஏதும் அர்த்தம் உண்டா?

வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம்! வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம்! நம்பிக்கைக்குரிய தோழனே கேள்! அவைகளுக்கு அர்த்தம் உண்டு. நீ தேடிச் செல்லும் பாதையிலும், உனக்குத் தெவிட்ட விட்ட இடத்திலும் அவைகள் இல்லைத்தான். மீண்டும் என்னை நன்றாகப் பாரி கும்பிப் போன உடல்! பரட்டைக்காடான தேசம், இவைகளை அல்ல. எனது கண்களைப்பாரி சோகத்தின் சாகரத்தில் தத்தளித்தாலும், கரைசேரத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆவேச வெறியின் நெருப்பு அதில் எரிந்து கொண்டிருப்பதை உன்னால் காண முடியவில்லையா? எனது நெஞ்சங்களுள் எங்களுடைய நெஞ்சங்களுள் தகித்துக் கொண்டு இருக்கும் அக்கினியை நீ அறிவாயா? அவைகள் வாழ்க்கையின் நம்பிக்கைகள், வார்த்தையின் நம்பிக்கைகள், அழகான உடலும் அமைதி இல்லா உள்ளமும் கொண்ட தோழனே! என்னுடைய கதையை நீ கேள்! இது என்னுடைய கதை மட்டுமல்ல. இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பதாகக் கூறப்படும் ஒரு பெரும் சனக் கூட்டத்தின் சந்ததி சந்ததியான சரித்திரம் இது. சரித்திரமா இது? இல்லை! தெடர்ந்து வரும் மாபெரிய சோக காவியம்! கோடிக்கணக்கான இலக்கியங்களின் இருப்பிடங்கள்! எங்களுடைய ஒவ்வொரு மூச்சும் ஒவ்வொரு கவிதை! சாதாரணமான கவிதைகள் அல்ல. கண்ணீர் கவிதைகள்! மனித ஜீவியத்தின் அவலங்களை ஒலித்துக் கொண்டு இருக்கும் அற்புதமான புத்தகங்கள் நாங்கள், எனது கதை அந்தப் புத்தகத்தின் ஒரு பந்தி இல்லை! ஒரு வரி உன்னைப்போல் நானும் இருபத்தெட்டு வயது கொண்டவனே. தொழிற்சாலை ஒன்றில் பாரம் ஏற்றி

இறக்கும் சாதாரண தொழிலாளியே எனது தந்தை. இது இன்று அல்ல. நான் பிறந்த அன்று. இன்று எனது தந்தை எழுந்து நடமாட முடியாத ஒரு முடவன். ஓ... ! அந்தக் கோரச்சம்பவம் எனக்கு இன்னும் நினைவில் உள்ளது. அப்பொழுது எனக்கு ஐந்து வயது. லொறியில் இருந்து சுமைகளை இறக்கி உயர அடுக்குகளில் அடுக்கிக் கொண்டிருந்த போது கால் தவறி எனது தந்தை விழுந்தார். அடுக்கப்பட்ட சுமைகள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாய் எனது தந்தையின் கால்களில் விழுந்தன. கால் எலும்புகள் துண்டு துண்டாகின, ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட எனது தந்தையை நானும் எனது தாயாரும் சென்று பார்த்தோம். நைந்து துவைந்து போய்க் கிடந்த எனது தந்தையின் கால்கள் இரண்டையும் கண்ட எனது தாயார் அலறிய அவல ஒலம் இன்னும் எனது காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. மனதைச் சிலிரிக்க வைக்கும் அன்னை யின் ஒலம், எல்லாவற்றையும் இழந்தது போன்ற பிரமையில் இறுகிப்போன தந்தையின் முகம், இரண்டையும் மாறி மாறி பார்த்த அந்தரித்தப் போய் நின்றேன் நான். உணர்ச்சிப் பிரவாகங்களின் ஆகக் கங்களை ஜீரணிக்க முடியாத வகையில் மரத்துப் போன ஆஸ்பத்திரியில் சேவகம் செய்யும் கடமை இயந்திரங்கள் எனது தாயாரை அதட்டி திட்டி அமைதிப்படுத்தும் வரையில் எனது தாயாரின் ஒலம் ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தன.

அம்மாவின் ஒலம் நிறுத்தப்பட்டது. இறுகிப் போன உணர்ச்சியின் உறக்க நிலையில் இருந்த அப்பாவிடம் இருந்து பெருமூச்சுக்கள் வந்தன. பெருமூச்சுக்கள் மட்டுமா வந்தன? அப்பாவின் கண்களில் இருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணிரும் வந்து கொண்டிருந்தன. எந்தவிதமான ஒலி அசைப்பு மின்றி.

என்ற ராசாவின் காலை வலிக்குதா. ஐயா?

பீறிட்டுக் கொண்டு வரும் அழுதையை அடக்கிக் கொண்டே அம்மாவிடம் பிறந்த கேள்விக்கு அப்பா இல்லை என்னும் அடையாளமாகத் தலையை ஆட்டினார் வைத்தியர் பரிசோதித்து மருந்து கட்டுவதற்காக காத்துக் கிடந்த அப்பாவின் கால்களை நான் பார்த்தேன். திட்டுத்திட்டாய் இரத்தக் கட்டிகள் உறைந்து போய்க் கிடந்தன. எந்த இடத்திலென்று தெரியாதவாறு குருதி சசிந்து கொண்டிருந்தது. எழும்புகள் தசையைக்

மாற்று

கிழித்துக் கொண்டு வெளியே துருத்திக் கொண்டு நின்றன. பார்க்கவே பயங்கரமாக இருக்கும் அந்தக் கால்கள். நோகவில்லை என்ற அப்பா சொல்கின்றார்? சிறுவன் எனக்குள் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத ஆத்திரமும் இனம் புரியாத அந்தரமும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக் கொண்டன. அப்பா அம்மாவின் கையை எட்டிப்பிடித்தார்.

ஏன் ராசாத்தி இனி உனக்கும் பிள்ளைக் குஞ்சுகளுக்கும் என்னெண்டு கஞ்சி ஊத்துவன்...!

அப்பா கூறி முடிக்கவில்லை எனக்குள் ஆயிரமாயிரம் குரல்கள் ஒரே நேரத்தில் அப்பா! அப்பா!! எனக் கூவின.

அந்த துயரச் சம்பவம் நடந்து முடிந்து இருபத்தி மூன்று வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. அப்பா நிர்ந்தர முடமாகி விட்டார். அப்பாவின் அரைக்குக் கீழே அசைவுகள் அற்றுக் கிடக்கும் அந்த இரண்டு கால்களை இன்று பார்க்கும் பொழுதும் நான் ஐந்து வயதச் சிறுவனாகி விடுகின்றேன். தொழிற்சாலை நிர்வாகம் அப்பாவின் விபத்திற்காக ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டஈடு வழங்கியது. ஐந்து பிள்ளைகள், முடமாகிப் போன கணவன் இந்த ஆறு ஜீவன்களுக்கும் கஞ்சி ஊற்றும் பொறுப்பு அம்மாவின் பொறுப்பாயிற்று. அவளின் பொறுப்பிற்கு தொழிற்சாலையில் வழங்கிய ஆயிரம் ரூபாய் எந்த முலைக்கு? அம்மா தன்னை வருத்திக்கொள்ள முடிந்த வகைகளில் எல்லாம் தன்னை வருத்திக் கொண்டாள். அரைவயிலும் குறைவயிறுமாக அவள் எங்களுக்கு கஞ்சி வார்த்தாள். எப்படியோ ஆறு வருடங்களை அம்மா ஓட்டினாள். அதற்கு மேலும் அவள் எங்கள் சமைகளை தனியாகச் சுமக்கும் கொடுமையை சகிக்கும் தைரியம் எனக்கு இருக்கவில்லை. ஆறாம் வகுப்புடன் இலவசக் கல்வியின் மகத்துவத்தை நான் தூக்கி எறிந்தேன். எங்கெங்கே எனது உழைப்பிற்கு தேவை உண்டோ? அங்கெல்லாம் நான் என் உழைப்பை விற்றேன். இதோ இன்று வரை அப்படியே விற்று வருகின்றேன். அடுத்த நேர உணவு என்பது எங்களுக்கு மகத்தான பிரச்சனை ஆயினும் கூட மனிதப் புனிதங்களை நாங்கள் இழக்கவில்லை எங்கள் குடிசைகளுக்குள் துணிப் பஞ்சம் உண்டு. ஆனாலும் துப்புக் கெட்டதனமாய் நாங்கள் எங்கள் துணிகளை உரிந்தது கிடையாது. எங்கள் குடிசைகளுக்குள் பசிக்கு உணவுத்தட்டுப்பாடு உண்டு. ஆனால் பாசத்திற்கும் அன்பிற்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதே கிடையாது. நாங்கள் ஏமாறாவது உண்டு. ஆனால் நாங்கள் யாரையும் ஏமாற்ற எண்ணியதில்லை. எங்கள் உழைப்பு திருடப்படுவதுண்டு. ஆனால் நாங்கள் யாருடைய உழைப்பையும் திருட நினைத்ததில்லை. நாங்கள் எங்களின் வாழ்க்கைக் கொடுமைகளுக்கு விடிவைத்தான் தேடுகின்றோம். விரக்தியைத் தேடியதே இல்லை.

இப்பொழுது சொல் என் இனிய தோழனே! மனித ஜீவியத்தின் புனிதங்கள் நாங்கள் இல்லையா? எங்களது குடிசைகளுக்குள் பாதுகாக்கப்படுவது பட்டினி மட்டுமில்லை மனிதப் பண்பாடுகளும் அங்கே பாதுகாக்கப்படுகின்றது அல்லவா! எங்கள் குடிசைகளுக்குள் ஏதும் அசிங்கங்கள் நிகழ்ந்து இருக்கக்கூடுமானால் அது பங்களா வாசிகளின் பண்பு கெட்ட வீதைப்புகளாகத்தான் இருக்கும். தோழனே! நான் துணிவுடன் கூறுகின்றேன். மாடமாளிகைகள் மனிதப் பண்பாட்டின் புதை குழிகள் ஆனால், எங்கள் குடிசைகள் மனிதப் பண்பாட்டின் கோயில்களாகும்.

ஓ! அழகிய உடலும், அமைதியில்லா உள்ளமும் கொண்ட தோழனே! உனது கண்களும் ஏன் சிவந்துவிட்டன? நீ எதற்காக அழுகின்றாய்?

மனிதப் பண்பாட்டின் கோயில் வாசியே! நான் அழவும் இல்லை. இது கண்ணீருமில்லை!

இனிய தோழனே அழுது கொண்டே அழவில்லை என்கின்றாயே?

ஆம்! மீண்டும் சொல்வேன் நான் அழவும் இல்லை இது கண்ணீரும் இல்லை. நான் எனது உள்ளத்தின் அமைதி இன்மையை கழுவிக்கொண்டு இருக்கின்றேன். இதோ உதிரும் நீர்த்தளிகள் கண்ணீர்த்தளிகள் இல்லை. நான் வாழ்ந்து கொண்டு இருந்த இடத்தில் என்னைப் பிடித்திருந்த துர்நாற்றங்களைக் கழுவும் புனிதத்தீர்த்தம். தோழனே! இப்பொழுது நான் போகவேண்டிய இடத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன். எனது பயணத்தின் பாதைகள் எது வென்று அறிந்து விட்டேன்.

நீ போக வேண்டிய இடம், பயணத்தின் பாதை, இவைகளை நீ தீர்மானித்து விட்டாயா?

ஆம்! தீர்மானித்து விட்டேன். நானும் அதை அறியலாம்?

நிச்சயமாக!

அப்படியானால் சொல்!

நீ போகின்ற இடம் எதுவோ/அதுவே நான் போகும் இடம். நீ நடக்கின்ற பாதை எதுவோ அதுவே எனது பயணத்தின் பாதை.

உறுதியாகவா சொல்கின்றாய்?

ஆம்! உறுதியாகவே சொல்கின்றேன்.

இப்பொழுதே நீ தயாரா?

ஆம்! இப்பொழுதே நான் தயார்!

அப்படியானால் அதோ அரை இருட்டில் மங்கலாகத் தெரிகிறதே குடிசை அங்கே முதலில் போவோம்.

அந்த ஒற்றைப் பனையின் கீழ் தெரிகிறதே! அந்தக் குடிசையா?

ஆம்! அங்கேதான் போவோம்.

அங்கே யார் இருக்கின்றார்கள்?

“ மனிதர்கள் ”

ஐ. எம். எவ். (I. M. F.) என்னும் அரக்கன்

கீழே பிரசுரிக்கப்படும் இக்குறிப்பானது பெங்களூரிலிருந்து வெளியாகும் "படிகள்" என்ற இலக்கிய ஏட்டில் பிரசுரமானது. அவதானிப்பவர்களுக்குத் தெரியும், அண்மைக்காலங்களில் இலங்கையின் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கென இதே I. M. F. (சர்வதேச நாணயநிதியம்) இடமிருந்து இலங்கை, "உதவி" என்ற பெயரில் கடன் பெறுவது பற்றி வானொலியும், முதலாளித்துவப்பத்திரிகைகளும் பெரியளவில் பிரச்சாரம் செய்துவருகின்றன. மற்றைய வளர்முக நாடுகளில் இந்த ஐ. எம். எவ். ஏற்படுத்தியுள்ள பொருளாதார சீர்கேடுகள் எமது நாட்டிலும் முனைவிடத் தொடங்கியுள்ளமை நாம் சிந்திக்க வேண்டிய தொன்றாகும்.

1930 ல் உலகம் முழுவதும் ஒரு பெரிய பண நெருக்கடி ஏற்பட்டது அந்நிலைமையைத் தாக்குப்பிடிக்க நாடுகள் மிகவும் சிரமப்பட்டன. இப்பிரச்சனையை உணர்ந்த பல நாடுகள் 1945ல் உலகவங்கியுடன் இணைந்து ஐ. எம். எவ். (International Monetary Fund) என்ற அமைப்பை உருவாக்கின. இதன் முக்கிய நோக்கம் முதலாளித்துவத்தை நியாயப்படுத்துவதேயாகும்.

இந்த அமைப்பில் பல நாடுகளும் பணத்தை இடுகின்றன. ஒரு நாடு எவ்வளவு அதிக பணம் போட்டுள்ளதோ அந்த அளவிற்கு அதற்கு அதிக வாக்குகள் உண்டு. இத்திட்டத்தின் மூலம் அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகள் தான் எப்போதும் ஆணையிடும் ஸ்தானத்தில் இருக்கும். ஏழை நாடுகள் இவ்வமைப்பில் கடன் கேட்கையில் உனக்குச் சும்மாபணம் தரமாட்டோம் எங்கள் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றாயா? சொல் கடன் தருகின்றோம் என்று பேசும் இந்த அனைத்துலக மார்வாடி இவ்வமைப்பை ஈட்டுக்காரன் என்று அந்தோனி சாம்ஸன் தனது நூலான "The Money Lenders" ல் எழுதியுள்ளார்

இந்த அமைப்பு ஏழை நாடுகளைத்தான் கொத்தடிமை ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றது "The Times" (அக.23) இவ்வமைப்பினால் பதினெட்டு மில்லியன் சூடான் நாட்டு ஜனங்கள் குடி தண்ணீர் குக்கும் உணவிற்கும் வழியற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்று கூறுகின்றது மேலும் சூடான் நாட்டு பண மதிப்பைக் குறைக்கச் சொல்லுகின்றது. அதன் விளைவாக 60சதவீதம் கோதுமை சர்க்கரை பால்மா போன்றவற்றில் விலை கூடும் என்றும் அப்பத்திரிகை கூறுகின்றது

1973 இல் காணா நாடு ஐ. எம். எவ் இந் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற தன் பிரஜைகளின்மேல் நெருக்கடி நிலையை கட்ட விழ்த்துவிட வேண்டியதாயிற்று. 1973 ல் ஐ. எம். எவ் ஆலண்டே அரசு அகற்றப்பட்டது. நல்லதாகப் போய்விட்டது. சமூகப்பிரச்சனைகளுக்கு கவலைப்படாத அறிவுக் கூர்மையுள்ள ஒருவர் பொருளாதார அமைச்சராய் ஆகியிருப்பது நல்ல அறிகுறி என்று 1,00,000 தொழிலாளர்களின் இரத்தத்தை குடித்தவனைப்பாராட்டியுள்ளது. இத்தகைய கொடூரமான நரமாமிசபட்சினியாகிய அரக்கன் இந்தியாவில் நுழைந்துள்ளது.

(நன்றி படிகள் பன்னிரண்டாவது இதழ்)

மாற்று

பட்டியல் ஒன்று நீள்கிறது...!

ஆணைக்கோட்டை
உமையாள்புரம் - என்ற
அந்தப்பட்டியலில் - நேற்று
கந்தர்மடமும் சேர்க்கப்பட்டது.

ஆனாலும்
இன்று காலையில்தான்
நாங்கள் அனைவரும்
தெருவிற்கு வந்தோம்

“கந்தர் மடத்தின் கதாநாயகர்கள்
வீரத்தாய்மார் பெற்ற தீரர்கள்”
என்று

இரவிரவாய்
வாயாரப்புகழ்ந்த எங்கள்
அம்மாக்கள்
இப்போதான் எங்களை
வெளியேற விட்டார்கள்.

இனித்தெருச் சந்திக்குப் போனால்
விமர்சன வீரர்களின்
வாய்விச்சுக்கள்
விதவிதமாய் ஒலிக்கும்.

“பையோடு வந்தான் - ஒருவன்
பாய்ந்தோடி வந்தான் -நீலக்
கையோடு நின்ற அவன்
நிலத்தோடு வீழ்ந்தான் என...(?)

அத்தோடு
கண்டனம் தெரிவிக்க
ரெடிமேட் அறிக்கைகளை
பத்திரிகைக் காரியாலயங்களுக்கு
பறக்க விட்டுப்பின்னர்
எங்கள் தலைவர்களும்
இங்கு
பறந்து வருவார்கள்

முன்னாலும் பின்னாலும்
உள்ளூர் ஜே . பிக்கள்
உலா வருவார்கள்
உதவியாக....

விசாரிப்புகளுக்கிடையே
எண்ணங்கள் எங்கேயோ
வேகமாய்ப்பறக்கும்.....
புதிய பாராளுமன்றத்தின்
அடுத்த அமர்வுத்திகதியை எண்ணி
குஷன் கதிரைகள்
குளிர்ான கூடங்கள்
கன்டனில் சந்திக்கும்
நண்பர்களைக் கண்டால்
சிங்களவன் தமிழன்
என்பதனை மறக்க
இங்கிலீ சுக்கதைகள்
எளிதாய்ப்பிறக்கும்
•இனிக்கார்கள் பறக்கும்.....

நானே
வெள்ளிப் பூஜை பார்க்க
நல்லூருக்கு வருபவர்கள்
பள்ளிக்கூட மாமரத்தில்
பட்டுத்தெறித்த
சன்னங்களின் கறுப்பை
காணத்துடிப்பார்கள்
கண்டு களித்து
கதைத்தவண்ணம்
காலாற நடப்பார்கள்.

— மலையன்பன்

மாற்று

யாழ்வீதிச் சுவர்கழல்

மலையன்பன்

பாதை வளைவுகளில்
பரிதாபக் காட்சிதரும்
பாவம் செய்த சுவர்கள்
வானவில் போல
வண்ணக் கலவைப் போஸ்டர்கள்
வகை வகையாய்த் தெரியும்
சாணம் பூச்சு ..
சிதறிய சேறு
மெருகூட்டல் பலவிதமாய் ..
கட்டைக்காலி மாடுகளின்
ஒரு நேர
சிறு பசியை
தீர்த்து வைத்து
பெருமை பெற்ற
குறைப் போஸ்டர்கள்
எரிந்த
மனித முகங்களாய் ...
விஞ்சரில்- தர்மராஜா- சிவாஜி
விக்கோவில்- தர்மராஜா- கணிதம்
என
சினிமாக் கதாநாயகர்களையும்
டியூட்டரிக் கதாநாயகர்களையும்
இனங்காட்டி நிற்கும் சுவை
அருகருகே ..? ...?
இதனாற்தானே
தர்மராஜாவிடம்
கணிதம் படிக்க
தலைநகருக்கு வந்தவர்கள்
தர்மராஜாவில்
சிவாஜியைப்பார்க்க
வேகமாய் விரைகின்றார்கள்?

இளைஞர்களின்
இன உணர்வுகாட்டும்
இதயக்குமுறுல்கள்
இன்னொருபக்கமாய்...
மறியலில் உள்ளவர்களை
மறந்து போன மக்களுக்காய்
வெறும் வசனங்கள்
கனிதைகளாய் மாறியும்
கவனங்கள் திரும்பாது...
மங்கின நிறங்களே

1ம் பக்க தொடர்ச்சி

முதலாளித்துவத்தின் காவலர்களான
சடலிப்படைகள்
தமிழ் பிரதேசங்களில்
வேட்டையாடிப்பழகுவதால்
உயிர்விடும் இளங்கன்றுகள் ...
இப்படியே தொடர்ந்தால்...
நாம் தூரத்தேதான் நிற்கின்றோம்
ஆதலினால்
ஏற்றமிகு அரசியலை
ஆராயும் இலக்கியங்கள்
மாற்றத்திற்காய் உதவும்
“மாற்று” வின் கூற்றுஇது
உங்கள்
பங்களிப்போடு
அடுத்ததில் தொடர்வோம்

பிரதீபன் (வாங்கிப்) படித்த புத்தகங்கள்

★ தளிர் முதலாவது இதழ்
(யாழ்ப்பல்கலைக்கழக மறுமலர்ச்சிக்கழக
வெளியீடு)

உலக அரசியல் நிகழ்வுகளை கட்டுரை வடிவில் தரும் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. குறிப்பாக விடுதலைப்போராட்டங்களைப் பற்றியும். அவைகளுக்கு எதிராக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தொடுக்கின்ற எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் காட்டுவதன் மூலம் எம்மவர் மத்தியிலிருக்கின்ற “அமெரிக்க உதவிகள்” என்ற மாயை நீங்க உதவியாயிருக்கும்.

★ தளிர் இரண்டாவது இதழ்

முதலாவது இதழிலும் பார்க்க ஒரு படி உயர்ந்திருக்கின்றது இது. எல்சல்வடோர் மற்றும் கியூபா புரட்சிகள் பற்றிய கட்டுரைகள் எம்மக்களுக்கு பாடங்களாக அமையும் என்பது திண்ணம்.

ஜெயந்தனின் கட்டுரையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்களின் போது ஒரு இடதுசாரிக்கட்சி அரசியல் தலைவர் தமிழ்த்தீவிரவாத இளைஞர்களால் தாக்கப்பட்டது நியாயமானதே என்று காட்டப்பட்டுள்ளது தவறானதே. தமிழ் மக்களின் போராட்டங்கள் நியாயமானதே என்று சிங்கள மக்கள் மத்தியில் துணிச்சலோடு பிரச்சாரம் செய்துவருகின்ற ஒரு இடது சாரி இயக்கமொன்றை கேவலப்படுத்துவது போன்றே இது அமையும். அறுபதுகளில் கதைகள் எழுதுவதற்காகவே மார்க்சிசம்

பேசும் மாணவர்களாக பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்த (குறிப்பாக பேராதனை) அவர்களைப் போலல்லாது தமிழ் தேசிய இனத்தின் சமகால பிரச்சனைகள் தொடர்பாக தளிர்ரானது ஒரு பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளிவருவது மற்றவர்கள் தலைவணங்க வேண்டிய விடயமாகும்.

★ திரள் முதலாவது இதழ்

மலையகத்திலிருந்து வெளிவந்ததால் தானே என்னவோ தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றி இதில் ஆராயப்படவே இல்லை என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஆனாலும் “விடுதலைக்குப்பின் கியூபா” என்ற கட்டுரையின் மூலம் சோசலிச ஆட்சியொன்றில் நாட்டில் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார முறைகள் எவ்வாறு இருக்கும் என எம்மக்களுக்கு உணர்த்துவதாக தெரிகின்றது. கவிதைகள், சிறுகதைகள் சமூகக்கொடுமைகளையும் முதலாளித்துவ நிர்வாக அமைப்பின் குறைபாடுகளையும் காட்டி நிற்பது அவதானிக்க வேண்டியதே.

★ குமரன் 62

“யாழ்வளாக பொருளாதார விரிவுரையாளரும், எழுத்தாளரும், விமர்சகருமான அ. வரதராசன் சென்ற மாதம் கைது செய்யப்பட்டது வருத்தந்தரும் செய்தியாகும்” இது “தினகரன்” செய்திபோல குமரனின் சமாளிப்பு. அவர் விரைவில் விடுதலை பெற்று வந்து மீண்டும் தொடர்ந்து எழுத வேண்டுமாம் குமரனில் ஏன்? இருக்கவே

இருக்கின்றாரே யோகா பாலச்சந்திரன் ஏதாவது குடும்பத்திட்ட கதைகள் செலன் சுவீப்கதைகள் எழுதுவித்து வாங்கிப் போடலாமே குமரனில்...?..?

மல்லிகை பேராசிரியர் சிறப்பிதழ் மே 1983

எல்லாமாக பதினைந்து கட்டுரைகள் தமிழகத்து அறிஞர்களின் நான்கு உட்பட நிறைந்துள்ளன. இது நிறைவுதான். சஞ்சிகையொன்றுக்கு ஒழுங்கான ஒரு கட்டுரையைப்பெறப்படும் சிரமம் எமக்குத்தான் தெரியும். அப்படியிருக்க பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றிய இவ்வளவு தரமான கட்டுரைகளை (ஒன்றிரண்டு சுயபுராணங்களைத்தவிர்த்து) இங்கும் தமிழகத்திலும் பெற ஜீவா எவ்வளவு சிரமப்பட்டிருப்பாரோ? அதையே முதலில் கௌரவிக்கவேண்டும்.

புதுசு 7

மலையகமக்களின் பிரச்சனை நுணுக்கமாக ஆராயப்பட்டிருப்பது அவசியமான தொன்றே. இவ்வளவு ஆய்வுக்கனம் கொண்ட கட்டுரையில் 1971 ஏப்ரல் கிளர்ச்சி என்றும் அதன் தயாரிப்பு வகுப்புகளில் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான அம்சங்கள் புகட்டப்பட்டன என்று காட்டப்பட்டிருப்பது பொய் ஒன்றால் உண்மையை மறைக்க முயல்வது போல... இவை தேவைதானா? .....

மூன்று தமிழக எழுத்தாளர்களில் (பக்கம் 41) பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணன் மட்டுமே புதுசு கூறுவது போலவே, அவதானமாக இருந்தார். யாழ் கூட்டமொன்றில் "முற்போக்கு" என்ற சொல்லும் "சோஷலிசம்" என்பதும் இலங்கையில் கையாளப்படுவது பற்றியும் நகைச்சுவையாக கிண்டல் செய்துள்ளார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு இதெல்லாம் புரியுமா?!

யாழ் நகரில்!

தரமான ஜவுளிகளுக்கு

பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தாபனம்

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

63, 78, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலை பேசி: 23169, 24025

மழை நீர்

உவர்க்கிறது.....!

- சந்திரா தியாகராஜா -

பசுமைக்காய் ஏங்கி
பாளமாய் வெடித்துப்
பாலே நிலமாகிவிட்ட
சோலை நிலங்களெல்லாம்
வேளைக்குச் சோறின்றி
வெந்து வெடித்திருக்கும்
ஏழைத் தொழிலாளிகளின்
இதய வெப்பத்திற்கு
உஷ்ணம் ஊட்டியே
மேலும் உலர்த்துது
மேலும் உலர்த்துது

வறுமைத் தகிப்பினால்
உடல் நீர் வற்றி
விழியில் ஊறிய
உவர் நீர்த் துளிகள்
முதலாளிக் குடும்பத்தின்
கோரச் சுரண்டலால்
கிழிக்கப்பட்ட
இதய ரணங்களால்
மேலும் உவர்க்குது
மேலும் உவர்க்குது

பாலே நிலத்தின்
வெப்பக் காற்றால்
முகிலாய் மாறி
மேலே எழுந்த
விழியில் சுரந்த
உவர்நீர்த் துளிகள்
மழையாய்ப் பொழிந்து
பாலே நிலத்தில் பசுமைகாண
மேலும் முனைந்து
மேலும் முனைந்து...
மழை நீர் உவர்க்குது
மழை நீர் உவர்க்குது!

மனிதன்

அன்பு ஜவஹர்ஷா

கன்றான போது,
சொற்ப நீரால்.....
செழித்து வளர்ந்து
நெடுதுயர்ந்த தென்னை,
நிழல் சிறிதே
ஊன்றிய இடமும்....
வேரும் அவ்வளவே.

சிறிய காற்றும்,
பெரும் மழையும்
அசைக்காது.
பெரும் புயலில்
எதுதான் சாகாது.

வண்டும்,
மரம் கொத்தியும்
வைரத்தில்...
பதம் பார்த்தும்,
இலகுவில் சரியாது

காலனின் அழிவில்
தப்பாது.
வாமும் போது,
இளநீர் தொட்டு...
பண்ணாடையும் பலன்தான்.
மாளும் காலத்தில்
மரமாய் தாங்கும்
அவனே மனிதன்.

முற்போக்கு முகமுடிகள்

வை. நித்தியாகரன்

சில மாதங்களுக்கு முன் ஒரு செய்தி டொமினிக் ஜீவா கூறினார். "இடைப்பட்ட சாதியார் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியார் சார்பாக எழுதும் எழுத்துக்கள் வெறும் பம்மாத்து. அதில் உண்மையில்லை. இடைப்பட்ட சாதி எழுத்தாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தம் சாதியினருக்கு நடக்கும் கொடுமைகளை வேண்டும் என்றே தவிர்க்கின்றனர். காரணம் தமது சாதிபை மறைத்து தம்மை உயர் சாதியிராக காட்டிக்கொள்ளவே"

இது டொமினிக் ஜீவா கூறியதாக காதில் விழற்கு செய்தியின்சாரம். ஒருபாரதிநூற்றாண்டுக்கருத்தரங்கிலேயே இக்கருத்து டொமினிக் ஜீவாவின் அவிழ்த்து விடப்பட்டதாம். தனியே ஜீவா என்று இல்லை, தெனியான் என்பவரும் இக் கருத்தக்கு அக் கருத்தரங்கில் பக்க பலமாக இருந்தாராம். கருத்தரங்கு என்னவோ பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தலைமையில் தான் நிகழ்ந்தது.

ஜீவாவின் கருத்தை ஒட்டி கவிஞர் நுஃமான் சில வார்த்தைகள் கூற முற்பட்டபோது இடைமறித்து எழுந்த ஜீவாவைக்கண்டு நுஃமான் பக்குவமாக ஒதுங்கி வேறு விடயங்கள் பற்றி தன் கருத்துக்களை கூறி இருந்து விட்டாராம். அக் கருத்தரங்கில் பார்வையாளராக கலந்து கொண்ட கவிஞர் சாரமதி ஜீவாவின் பேச்சினை மறுதலித்து அதன் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி முற்போக்கு வாதிக்கள் என் போர் இப்படி எல்லாம் பேசலாமா? என்றும் வினா எழுப்பி ஜீவாவை மறுத்து உரைத்தாராம். சாரமதியைத் தொடர்ந்து வேறு ஒரு இளைஞரும் ஜீவாவின் கருத்தை சபையில் இருந்து எழுந்து கண்டித்துப் பேசினாராம். கருத்தரங்கில் நன்றி உரை கூறவந்த தெனியான் தன் பணியை விட்டு விட்டு ஜீவாவின் கருத்திற்கு பக்கபலம் கொடுத்த போது எழுத்தாளர் காலவரர் ஜெகநாதனும், தெனியானின் உரையில் இடையீடு செய்து தெனியானின் கருத்திற்கு எதிரிடையாக சில வார்த்தைகளை பிரயோகித்தாராம். பின்னர் தனது கருத்திற்கு கிடைத்த எதிர்ப்புகளுக்குப் பதில் அளிக்க முன் வந்த டொமினிக் ஜீவா "நம்மவர்கள் மத்தியில் என்ற படியால்தான் கூறினேன். வெளியே இதைநான்

கூறமாட்டேன்" என்று சமாளித்துவிட்டாராம். கருத்தரங்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த நிகழ்ச்சி என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவைகள் எல்லாம் காதில் விழுந்து ஆறிப்போன செய்திகள் நியாய பூர்வமாக நோக்கின் வெளிவந்த இச் செய்திகள். பற்றி ஆரோக்கியமான ஓர் விவாதம் நிகழ்ந்து இருக்க வேண்டும். ஏனோ இச் செய்தி எவராலும் சீரியசாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. டொமினிக் ஜீவா கூறியதால் அப்படி ஆயிர்ப்பேரே தெரியாது. மாதங்கள் சில கடந்து 1983 யூலை

மல்லிகை இதழ் தூண்டில் பகுதியில் ஜீவாவின் இலேயே இச் செய்தி மீளவும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. வவுனியாவைச் சேர்ந்த வ. ஜெயசீலன் என்பவர் கேட்ட கேள்வி ஒன்றிற்கு பதிலாகவே இச் செய்தி குறிக்கப் படுகின்றது. வவுனியாவில் இருந்து வ. ஜெயசீலன் என்கின்ற ஒருவர்டொமினிக் ஜீவாவிடம் இப்படியொரு கேள்வியைக் கேட்டு இருப்பாரா?

இலக்கிய உலகில் உள்ள சிருஷ்டிகர்த்தாக்களில் பலர் இடைத்தட்டு, நடுத்தட்டு சாதியைச்சார்ந்தவர்களாம். இவர்கள் தமது சமூகங்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைப் பற்றி எதுவுமே எழுதுவதில்லையாம். காரணம் தம்சாதியெளிப்பட்டுவிடும் என்ற கோழைத்தனமாம். அதனால் தான் தம்மை மறைத்தக் கொள்ள பஞ்சமர்களின் துயரங்களை தொட்டு எழுதி இந்த எழுத்தாளர்கள் பிரச்சனையை திசை திருப்பி விடுகின்றனராம், இவர்கள் பம்மாத்துப் பேர்வழிகள் இந்தப்பேர் வழிகள் தான் ஜீவாவின் கருத்தை திரித்து கயிறு விடப்பார்க்கின்றனராம்.

மல்லிகை தூண்டில் பகுதியில் ஜீவா எழுதிய குறிப்பின் பொருளேமேற்பந்தியில் தரப்பட்டுள்ளது. பந்தியின் பொருள் ஜீவாவின் இலையது. வாக்கியம் நம்முடையது. ஜீவாவின் இக்கருத்துத் தொடர்பாய் விரிவானதோர் கட்டுரை ஒன்று எழுதுவதே தகும். ஆயினும் பக்கங்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக எமது கருத்துக்களைச் சுருக்கித் தருகின்றோம்.

(1) கலைஇலக்கியமாக இருந்தாலும்சரி அல்லது அரசியலாக இருந்தாலும்சரி அல்லது வேறு எந்தக்

துறையாக இருந்தாலும் சரி பொது வாழ்க்கையில் பிரபல்யமாகும் என்றும் தமது சாதியை குடும்பப் பின்னணியை மறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை அசாத்தியமான ஒன்று. இந்தளவிய உண்மையை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத எழுத்தாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கின்றார்கள் என ஜீவா கூற அதை நாம் நம்பித்தான் தீரவேண்டுமா?

(2) இதுவரை நாம் அறிந்த அண்மைக்கால யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் பஞ்சமர்களின் புரட்சிகரப் போராட்டங்களே சமூக அரசியல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இதற்கு இணங்க சாதிப்பிரச்சனை என்றால் அது பஞ்சமர்களின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் தான் என்ற கருத்துப் படிவு யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று வரை ஆழப்பதிந்து இருப்பதை ஜீவா மறுப்பாரா? சாதிப்பிரச்சனை தொடர்பாக செயற்பட முன்வந்த முற்போக்கு அரசியல் இயக்கங்களும் பஞ்சமர்களின் பிரச்சனையைத்தான் தமது செயற்பாடுகளுக்கு முலமாகவும் முதலாகவும் கொண்டு இயங்கினார்கள், இயங்கி வருகின்றார்கள் என்பதை ஜீவா அறியாரா? இந்நிலையில் சகல மனிதாபிமான முற்போக்கு இலக்கிய வாசிகளின் கவனமும் பஞ்சமர் அணியையே நோக்கியே செல்வது இயல்பானது அல்லவா?

(3) யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் இன்றைய பொருளாதார உற்பத்திகளை நோக்கும் பொழுது உற்பத்தி அடிப்படையில் பஞ்சமர்களின் மீதான கட்டுப்பாடு ஏனைய இடைத்தட்டு, நடுத்தட்டு சாதிப்பிரிவினர்களுக்கு இல்லையல்லவா? இதன் விளைவாக சாதிப் பிரிவினைகள் இருப்பினும் பஞ்சமர்களுக்கு உள்ளதைப் போன்று சமூக ஒடுக்கு முறை இடைத்தட்டு நடுத்தட்டு சாதிப் பிரிவினர்களுக்கு இல்லை என்பதும் அது சாத்தியம் அற்றது என்பதும் உண்மையல்லவா? வலுக்கட்டாயத்திற்கு எங்காவது ஒன்றிரண்டை காட்டலாம் (அவை கூட ஒடுக்குமுறை என்பதை விட சாதிப் பாகுபாடு என்ற வடிவத்திலேயே பெரும்பாலும் இருக்கும்) ஆனால் நாம் இங்கே கூறுவது பெருமட்டளவிலே தான், இதனைப் புரிந்து கொள்ள உற்பத்தி உறவுகளை சமூக உறவுகளைத் தீர்மானிக்கின்றன என்ற மாக்கிய உண்மை புரிந்திருக்க வேண்டும்.

(4) உண்மை நடை முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக அரசியலிலும் சரி கலை இலக்கியத்திலும் சரி குரல் கொடுத்தோர் அவர்கள் எந்தச் சாதிப்பிரிவில் அடங்கினாலும் உயர் சாதி வெறியர்களால் இழிவாகவே நோக்கப்பட்டார்கள். உண்மை இவ்வாறு இருக்க பஞ்சமர்களுக்காக குரல் கொடுத்தோரை பம்மாத்துக்காரர்கள் என எழுந்தமானத்தில் உதாசீனம் செய்யலாமா?

5) ஒரு வேளை ஜீவா கூறுவது போல் அவர் கூறும் இடைத்தட்டு நடுத்தட்டு சாதிகளில் உள்ள யாரும்

கலைஞர் பம்மாத்திற்காக, பஞ்சமர்களுக்காக நீலிகண்ணீர் வடித்து இருப்பின், அவர்களைக் குறித்து விமர்சனம் செய்யலாமே தவிர பொதுவாக எல்லோருக்கும் படும் வண்ணம் பொதுப்படையாக சேற்றை வாரி வீசுவது நாகரீகமான அணுகு முறையா இத்தகைய அணுகு முறையால் நேர்மையான இலக்கிய நெஞ்சங்களும் பாதிக்கப்படும் என்பதை டொமினிக் ஜீவா அறியமாட்டாரா?

(6) ஒரு இலக்கியப் படைப்பு பஞ்சமர் பக்கம் சார்ந்து தன் அழகிலும், பொருளிலும் உயர்ந்து நிற்கிறது என்று வைப்போம். அப்படைப்பின் கர்த்தா ஜீவா கூறும் இடைத்தட்டு நடுத்தட்டு சாதியைச் சேர்ந்தவர் எனவும் கொள்வோம். இக் கர்த்தா இது வரை தனது சாதிப் பிரிவைப் பற்றி ஒருபடைப்பைத்தானும் படைத்தாரில்லை. ஆக குறிப்பிட்ட இந்த இலக்கிய கர்த்தா படைத்த இலக்கியப் படைப்பை ஜீவா பம்மாத்து என ஒதுக்கி விடுவாரா?

(7) ஒரு இலக்கியப் படைப்பை அளவிட (பஞ்சமர் சார்ந்த) அதைப் படைத்தவர் சாதி அவரின் ஏனைய படைப்புக்கள் இத்தியாதிகளைக் கொண்டு தான் தரநிர்ணயம் கண்டு அளவிட்டு முடிபுகற வேண்டும் என்பது ஜீவா கருத்தா?

(8) இன்று தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மட்டுமன்றி உலக இலக்கியப் பரப்பில்கூட எத்தனையோ மத்தியதர வர்க்க புத்திஜீவிகள் உமது வர்க்க குணம் சங்களுக்கு மேலாக பாட்டாளி வர்க்க குணம் சத்தை ஏற்று பாட்டாளிவர்க்க இலக்கியம் சிருஷ்டிக்கின்றனர் தமது வர்க்க நிலவரங்களை விட்டு விட்டு தமக்குக் கீழே உள்ள மக்களின் நிலவரங்களுக்காக இவர்கள் இலக்கியம் படைப்பது பம்மாத்து. தம் கீழ்நிலை மக்களை தம் இலக்கியங்களில் இவர்கள் பேசவைப்பது தம்சொந்த வர்க்கத்தை மறைத்து தம்மையும் முதலாளிகளாக காட்டிக் கொள்ளத்தான். இது இவர்களின் கோழைத்தனம் சாதிப்பிரச்சனையில் டொமினிக் ஜீவா காட்டும் தற்கவழிப்படி வர்க்கங்களையும் அவற்றின் கலைச் சிருஷ்டிகளையும் அணுகினால் மேலே வந்திருக்கும் முடிவிற்கே நாம் வரவேண்டி வரும் இதுசரியா?

இறுதியாகச் சில வார்த்தைகள் சாதி ஒடுக்கு முறை பற்றியும் மக்கள் இலக்கியம் பற்றியும் பசப்பு வார்த்தைகள் பேசும் ஜீவா போன்றவர்களின் உண்மைச் சொரூபங்களை உலகு அறியும் 1960களின் பிற் பகுதியில் ஆரம்பித்து உக்கிரம் அடைந்த தீண்டாமை, ஒழிப்பு வெகு ஜனப் போரட்டங்களின் திசையில் கூட தலைவைத்துப் படுக்காதவர் தான் இந்த டொமினிக் ஜீவா. முப்பது வருடங்களா மாக்கிசமும், முற்போக்கும் பேசும் இவர்களிடம் மருத்திற்குத் தானும் மாக்கிசமும் இல்லை முற்போக்கும் இல்லை. இவர்களிடம் இருப்ப தெல்லாம் அப்பட்டமான சுயநலங்களும் சந்தர்ப்ப வாதங்களுமே யாகும்.

STUDIO DILKA

**COLOR PHOTOGRAPHERS
OPPOSITE BUS STAND JAFFNA**

நகரின் மத்தியில் நவீன கலர் புகைப்படக் கலையகம்

ஸ்ரூடியோ டில்கா

(பஸ்நிலைய முன்மேல்மாடி)

கலர்பிலிம் வேலைகள் குறித்த தவணையில்
செய்து கொடுக்கப்படும்

202A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

தொலைபேசி:

யாழ்ப்பாணம்.

24174

“மாற்று” காலாண்டிதழ் - தனிப்பட்ட சுற்றுக்குமாத்திரம்

நாளுக்கு நாள் மாறும் நவநாகரிக

★ பட்டுப் பிடவைகள் ★   ★ சேட்டிங் ★
★ சூட்டிங் ★

மற்றும் பலவித ஜவுளி ரகங்கள்
அனைத்திற்கும்

க. நாகமுத்து அன் சன்

50, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

23475

நவீனமின்சார உபகரணங்கள்

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட

நவீனசுவர் விளக்குகள்
தொங்கு விளக்குகள்
எஸ்லோன்சைப்புகள் உபகரணங்கள்

வீட்டுத் தேவைக்கேற்ற

மின்சார தண்ணீர் பம்புகள்

தேட்டப்பாவனைக்கேற்ற

மண்ணெண்ணைப்புகள்

மற்றும்

சகலவிதமான மின்சார அபிப்புகள், மேசைலாம்புகள்
கழிவுடனும் மிகக்குறைந்த விலையிலும் பெற்றுக்கொள்ள

கந்தர் ஸன்

மார்க்கட்

மானிப்பாய்